

Autem dicit Ber. Propter ethyopissam filium eterni regis de longinquum veit: et si tibi desponsaret illam: etiam mori per illam non timuit. **S**oyles ethyopissam duxit vero rem sed non potuit ethy opisse mutare colorem. Christus vero ethyopissam suam quaz adamauit: adhuc ignobilem: sed am gloriam sibi exhibebit non habentem maculam neque rugam Ber. Unde tibi o humana anima vide tibi hoc: non tibi tam inestimabilis gloria ut eius merearis sponsa esse in quem desiderant angelii prospicere. Unde tibi hoc ut ille sic sponsus tuus cuius pulchritudinem sol et lumen mirantur. **V**isus autoritaribus quibus ostensum est animam sponsam christi dici et esse.

Nunc id rationibus ostendat. **D**omiini autem Berini tres ratioes quibus liquido pareram spousam esse dicens. **A**lia ideo est sponsa christi: quia prole virtutum secundata. **I**eo sponsa christi: quia casto illi amore solata. **I**deo sponsa christi: quia donis virtutum subarrata. **P**rimo dico anima est sponsa christi: quia prole virtutum secundata. a nullo enim anima poterit secundari in germe boni operio nisi a deo. **U**nde dominus dicit per Isa. **M**unquid ego qui alios patere faciam ipse non patiar. **M**unquid non ego quod aliquis generatione tribuo sterilis ero: quasi dicit. **M**on. **S**icutius autem omni certo certius: quod femina illius viri est sponsa: a quo secundatur impregnata grauidata. **E**cce Secunda anima christi sponsa est: quia casto illi a amore sociata: amor enim anime nunquam quiescit nisi in deo: omnia enim adulterat in nullo stabili permanens: donec inueniat in quo solo casto amore requiescat. **V**nde sponsa in Canis. In lectulo quesivit in vico in ciuitate paululum cum pertransisset omnia inuenit quem dilexit anima eius. **U**nde si omnia mundi oblectamenta essent unius anime: non quiesceret amor eius donec inueniret eum qui solum superest deus. **U**nus Aug. **I**nquietum est cor meum donec inueniat eum qui solus supersit deus. **E**x his oibz pater quod anima illius est sponsa in quo eius dilectio quietatur. **D**icens illud Cant. **L**enui eum nec dimittam. **L**etio anima ideo dicit sponsa christi: quia donis virtutum subarrata. **D**ona enim virtutum

nullius dare potuit nisi deus: quas eum vice arcari dederit: ideo merito erit eius sponsa hoc vincitur quod quisque habet gratia singularis hoc vincitur arra. **H**is rationibus ostenditur evidenter quod anima dicitur necessaria sponsa christi. **N**unc quod reliquum est seruato ordine prosequitur. **T**ertio ergo dicendum est de in nuptiis contingentibus id est de sacramento gratiarum: que deo presente in nuptiis continguntur. **A**nima igitur nuptialibus restibus preparata: ardoris desiderio tota inflammatata: tanto ardenter et tota in deum suspensa eius aduentu impatientius prestolatur quatuorominus quod impedit: et retardatur debeat gratiam recognoscit. **S**pousus itaque deus videns sponsam suam tam impatiens inquietudine ad aduentum eius languore: ultra se continere non poterit: quippe qui sponsam amplius concipiuit. **J**uxta illud Mathei. **C**a mensura qua menses fueritis remetiet vobis. **Q**ualem enim ipsa anima se parauerit deo: talis necesse est ut occurrat ei deus. **A**rdo enim anime amor et desiderium ab ardore amore et desiderio dei venit. **C**leniet itaque et ruens in amplexus dicit. **E**cce assuz de loco aduentu et gratiarum multitudine nulla lingua nulla pagina nulla cogitatio digna poterit aliquid excogitare vel explicare. **N**isi quia dicit in Deutero. **R**erum omnium abundantia perfueris. Et ibidem. **I**pse venit plenus benedictionibus. **C**lenit enim ille quod in Eccl. te se dicit. In me est omnis gratia. **Q**ui ergo deum habuerit omnem gratiam habet. **D**e loco aduentu dicit Ber. **D**ic enim aduentus eius: benedictiones et diuitie salutis et viviense aque de ipso sunt et affluunt deliquescent. **E**t licet nibil dignum de torrente et voluptate omnium istarum gratiarum dici possit: tres tamen scintillulas de camino huius abundantie: balbutiendo aliquid loquemur: ut deuotis mentibus de hac gratia temus materiam meditandi. **F**Contingunt enim tria in his sacratissimis nuptiis: amplexus videlicet osculum et allocutio. **C**lenies enim amplexus eam: osculature eam: et alloquitur eam. **N**on autem hoc ex irruptione et similitudine turpis amoris accipimus quod nephias esse facere. **S**ed oia hec tria ex testimonio scripturæ

Bermon

re producemus. Nam de amplexu dicit in Canticis. Leua eius sub capite meo et dextera illius amplexabit me. Quod exponens Gregorius dicit. Quid per leuam nisi prius vita. Quid per dexteram nisi perpetua vita designatur. Quid ergo est: leua eius sub capite meo nisi quia presens vita sub mente est prostrata: omnia cuius paulo arbitrata ut stercora. Quid est autem dextera illius amplexabitur me nisi vita beata et gratia diuina et vita eterna circundant me vndeque. De hoc amplexu dicit Augustinus. Visitante deo anima meam: subito innoverunt totus immunitus et bene mibi incipit esse ultra quod dicere sufficiam: iamque alibi nescio ubi me video: et quod si quibusdam in amplexibus amoris intus teneor: et ne bui sponsi amplexibus ingratia appareat: ipsa viceversa sponsum amplectitur. Dicens illud Cantorum. Tenui eum nec dimittam. Et subiungens illud Genes. Non dimittam te nisi bndixeris mihi: et benedix ei in eodem loco. De hoc amplexu anime dicit Bermon. Sanctus amor et sancta ammiratio stuporis: affectiones sunt sancte quibus anima perfecte affecta veluti qui busdam duobus brachis suis comprehendit amplectitur. Stringit. tenet. et ait. Tenui eum nec dimittam.

G Secundum quod sponsus in his nuptiis exhibet sponse sue: est osculum sanctum non quod labris carnalibus imprimitur: quod aliquando pacem emitur animorum. Sed hoc osculum est spiritus sanctus: qui ut in libro Sapientiae dicitur. Est vapor virtutis dei: et manatio quedam claritatis dei sincera intinguens animam in dulcedinem virtutis sue. Et hoc osculum credo esse illud centuplum quod salvator promittit relinquentibus omnia. In hoc quod dicit centuplum accipietis. Est nihilominus illa consolatio ut estimo quam in Bathe promittit lugentibus dicens. Beati qui lugent quoniam ipsi consolabuntur. Quam consolationem exponit Bermon. dicens. Nec consolatio est gustus sapientie licet exiguis. quibus interim benignus dominus refrigerat animam. Exponens gustum illum atque dicens. Gustus ille nihil aliud est quam suauissima delectatio boni. irritamentum desiderij et incen-

tium amoris. **H** Est autem triplic osculum reconciliationis. dilectionis. salutationis. Osculum reconciliationis sibi homines mutuo exhibent: cum de aliqua inuidia reconciliantur. Osculum dilectionis est quod sincerissima dilectione inter homines mutuo exhibetur. Salutationis quo homines a remotis simul conuenientes se mutuo conservant. In omnibus istorum trium virtute hoc sanctum osculum a sponso deo anime exhibetur. Per hoc enim osculum plena de omnium quorumque retroactis temporibus commissorum reconciliationem exhibetur: et cum reconciliatione intimissima dilectionis sinceritate et supra modum maxima: quod secundum osculum est proprium anime sancte datur. Cum quibus duobus scilicet reconciliatione et dilectione salutat animam peregrinam tanquam a remotis ad se veniente: quod proprium ad tertium osculum pertinebat. De hoc osculo dicitur in Cant. Osculetur me osculo oris sui. Hoc osculum quod sponsa postulat est delicatissima vis amoris. De quo dicit Bermon. Excellit in nature donis affectio hec amoris nulla enim exhibito quam homines sibi mutuo exhibere poterunt deliciarum est osculo amoris. proprius quod in osculo petit delicatissimam vim amoris. Hoc triplic osculum in scriptura sacra ponitur figuratum. Primum enim osculum quod reconciliationis dicitur dedit Esau fratri suo Jacob Genes. xxiiij. Currens Esau obuiam fratri suo amplectus est eum stringensque collum eius osculans fleuit. Hoc osculo similiter David oscularum est Absalon. q. Re. xiiij. ubi dicitur. Osculatus est David Absalon. In quo reconciliatus est patri de occidente Amnon fratri suo. De secundo osculo scilicet dilectionis dicitur. q. Re. i. Osculantes se alterutrum scilicet david et Ioseph fleuerunt pariter David autem amplius. Hoc osculo Joseph oscularum est omnes fratres suos ut dicit Genes. xlvi. Detinatio osculo scilicet salutationis dicitur Genes. xxiij. Complexatus est laban iacob: et in oscularuens duxit in domum suam. Similiter Ex. xviij. Adorauit moyses et oscularum est Ietro socrum suam venientem ad se. Hoc et triplum oscularum virtus et gratia datur in osculo

XXIII

sponsi anime sancte: hoc enim osculo inter amplexus accepto: secura est de peccatorum plenissima remissione: qđ est de reconciliacione primi osculi. Itē secura ē de sincerissima eius dilectione: qđ secundi fuit osculi. Itē secura ē gratia eiusdem osculi de ei⁹ affectiosissima salutatione. Quia fm Berñ. Magni supra modū amoris indicium ē osculum. Qđ ait sic hoc osculum: quia spiritualis gratia ē: non faciliter innocescit. Veli⁹ enī impressum ē verbo expressum cognoscit. Vnde Berñ. Ego arbitror nemine facile posse scire quid sit osculum: nisi qui accipit. Est quippe manna absconditum: et solus qui edit adhuc esuntem: signatus cui non cōmunicat aliens: sed solus qui bibit adhuc sicut. Nō ergo ē cui⁹ uis hominis ex affectu dicere. Osculetur me osculum oris sui. Sed si quis ex ore dasti hoc osculum vel semel accepit: hūc pro pāi experimentū profecto solicitat et cogit amplius ad petendū. Hoc ergo osculum solū in rata perfectio experit. I Cōportet ego sponsū christi: ut p̄sumat hoc osculum priere: amare caste: amare sancte: amare ardentē ipsum sponsū. Caste ut ipsum solū non aliud quicq; ipsius amerit: perat vel q; tu. Sancte quia nō in cōcupiscentia carnis sed in puritate spiritū. Tertio necesse ē ut amerardenter: ut ita amore sponsi inebrieat ut maiestatem non cogitet: nam si cogitaret non p̄sumeret hoc osculum petere veluti ab eq; l. Quis enī presumeret: ut ab eo qui respicit terram et facit eā tremere: osculum postularet. Et licet multi doctores hoc sacrum osculum videant tanq; absconditum summis labijs tangentes transirent. Credim⁹ tñ illō osculum nihil aliud esse qđ spiritū sanctū ad consolationem aie sancte missum. Sicut enim oculum spiramen se promiscet ut vñ an huius iudicetur: sic spiritus sanct⁹ spiritui nostro immissus fit unus spiritus cū spiritu nostro. Et hoc est quod dicit Apo. Qui adhaeret deo unus spiritus efficit cū eo: hoc intendebat saluator i vltima clausula orationis sue cū petebat dicens. Kōgo pater ut surrexerūt in nobis: sicut ego et tu vñ sum⁹. Deinde osculis summis labijs tacra sufficiant. Qui aut hanc materiam plongare volu-

erit. Cantica cantorum bñ respiciat: que triplacem deuotionem anime sub noīe mū osculorum penitentiū: p̄ficiētiū p̄fectorū diffuserat. Assignans nihilomin⁹ tria loca quibus hec oscula offerunt sc̄ pedes manus.

Berino XXIII

P̄gredere et in

dudere in medio dom⁹ tue et tibi loquor ad te Ezech. iij. Expressis vtq; duobus sacramentis spirituum nuptiarū dei et aie. Nūc superest dicere de tertio sc̄ dei ad animā allocutione. Ut rūtamē quia sermo diuin⁹ sine locutio nō perstrebit auribus corporis: sed aures cordis cui in silentio verba archana que nō lūcent hōi loqui anime sancte et beate remittuntur: que quanto sunt intimiora tanto facilis impediuntur per exteriora. R̄do sponsus volens alloqui sponsaz suam iubet ingredi a strepitu mundanoru: nec soluz in gredi sed includere se iubet ut videlicet ingredientur ab occupatione exteriorū et cū hoc includatur ab euagatione interiorū: ut videlicet ingrediatur p̄ corpus et p̄ spiritū includatur. Quia fm Berñ. Delicata est diuina cōsolationis: nec datur admittentib⁹ aliena. Que quanto est deliciosa tanto facilis impedit necesse est proinde qui ad negotia spiritualia intus in animo anhelare desiderat: ab exteriorib⁹ se alienet. Propter hec oīis gratia diuinitus inspirata non in strepitu populari sed in sequestro sanctis hōib⁹ est exhibita ut in multis patet testimonijs scripturarū. Unū Jacob rediens de aram in mesopotamiam cū uxores et liberos et familia: a se elogaret lucrabat cum angelo usq; mane. Similiter moysi rubis apparuit: cū ad interiora deserti minasset gregez. Similiter gloria regis maria inuenēta ab angelo in conclaui. Unū Berñ. Daia esto sola ut soli te omnium serues quē ex oīo elegisti: fuge publicū fugi domesticos: secede ab amicis. An nescis te habere verecundū sponsū qui nequaq; relit tibi ceteris presentibus suā p̄sentiā idulgere: ppter qđ idēz dicit. Contemplationis oc̄iū silentiū amat: quietez cordis desiderat